

¹मणिप्रस्तारः, [हविषाम्] प्रस्तरः, ²पटस्य विस्तारः, शब्दविषये तु विस्तरः ।
³विष्टारः, ⁴विष्टरः^A, ⁵अवस्तारः, आस्तीर्णः, ⁶स्तीर्णिः, स्तरी-मेघः शय्या च,
 स्तरीमास्तीर्य, इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः ।

(1939) “ स्तेन चौर्ये ” (X-चुरादि:-1897. सक. सेट्. उभ.)

अदन्तः ।

सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककेतयतिवत् (260) ज्ञेयानि । ⁷स्तेयम्—स्तैन्यम्,
 स्तेनः, इति विशेषः । शतरि-स्तेनयन्^B इति ।

(1940) “ स्तोम श्लाघायाम् ” (X-चुरादि:-1923. सक. सेट्. उभ.)

अदन्तः ।

समूहार्थकत्वमपि प्रयोगादस्य बोध्यम् । सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकगोमयति-
 वत् (433) ऊह्यानि ।

(1941) “ स्त्यै शब्दसंघातयोः ” (I-श्वादि:-910. अक. अनि. पर.)

‘ शब्दसंघातयोर्धात्वोः स्त्यायत्येकस्य सो न षः ॥’ (श्लो. 7) इति देवः ।

सर्वाण्यपि रूपाणि कायतिवत् (263) ज्ञेयानि । प्रस्तीतम्-तः-तवान्, प्रस्तीमः,

1. ‘प्रे स्त्रोऽयज्ञे’ (3-3-32) इति प्रशब्द उपपदे यज्ञभिन्नविषये घञ् । यज्ञविषये हविषाम् प्रस्तरः इति अपप्रत्यय एव ।
  2. ‘प्रथने वाव्रशब्दे’ (3-3-33) इति वि इत्युपसर्गे उपपदे प्रथने गम्यमाने घञ्प्रत्ययः । शब्दविषये विस्तरः ।
  3. ‘छन्दोनाम्नि च’ (3-3-34) इति छन्दोविषये नाम्नि घञ्प्रत्यये, ‘छन्दोनाम्नि च’ (8-3-94) इति षत्वे च रूपमेवम् ।
  4. विस्तीर्यते इति विष्टरः । विपूर्वात् स्तृधातोः ‘ऋदोरप्’ (3-3-57) इत्यप्-प्रत्यये ‘वृक्षासनयोर्विष्टरः’ (8-3-93) इति षत्वे च रूपमेवम् । विष्टरः= आसनम्, अश्वत्थवृक्षश्च ।
  5. ‘अवेतृस्त्रोर्धञ्’ (3-3-120) इति करणाधिकरणयोर्धञ् ।
  6. ‘ऋत्वादिभ्यः क्तिन्—’ (3-3-94) इति क्तिन्स्तकारस्य नकारः । णत्वम् च ।
  7. ‘स्तेनायज्ञलोपश्च’ (5-1-125) इति भावकर्मणोः यत् प्रत्ययस्तद्धितः ; नशब्दस्य लोपश्च । स्तेनस्य भावः कर्म वा स्तेयम् । ‘स्तेनात्’ इति केचिद् योगविभागं कुर्वन्ति । तेन पक्षे ष्यङ् भवति ।
- A. ‘अपूपुजन् विष्टरपायमाल्यैः आतिथ्यनिष्णा वनवासिमुख्याः ।’ भ. का. 2-26.
 B. ‘...स्वामात्यान् कुणयन् भद्रांश्च गुणयन् नृणां सुदं स्तेनयन् ॥’ धा. का. 3-57.